

N:o 31.

Af Herr **Ola Larsson**: Om förändradt sätt för expedierandet af de handlingar, som från Konungens Befallningshafvande utgå, samt om landssekreterarelönernas bestämmande i ett för allt till visst penningbelopp.

Ett förhållande, som vid genomseende af Riksstatens Sjette hufvudtitel fäst min synnerliga uppmärksamhet och hvars olämplighet man äfven offentligen sett uppmärksammas, är det sätt hvarpå landssekreterare och en mängd andra tjänstemän aflönas. Utan att nu vilja ingå i pröfning af alla dessa förhållanden torde det vara mig tillåtet att fästa Riksdagens synnerliga uppmärksamhet vid hvad särskildt i detta afseende landssekreterare vidkommer.

Med bifogande af utdrag af i Statskontoret förvarade 1864 års stater, utvisande för nedannämnda län, huru mycket som, förutom den tillfälliga expeditionslösen, blifvit bestämdt för hvardera af dessa tjänstemän, och detta utdrags jemförelse med i Kammarrätten gjorda anteckningar ur samma års taxeringsverk synes, att

	Kontant å Landtränteriet lyftat: R:dr	Såsom expe- ditionslösen anses: Rdr	Summa, hvarför år taxerad: Rdr
Landssekreteraren i Christianstads län åtnjuter	1,661:	18,939:	20,600:
i Malmö	380:	21,620:	22,000:
i Carlskrona	1,000:	9,450:	10,450:
i Halmstad	1,517:	9,961:	11,478:
i Wexiö	1,432:	13,568:	15,000:
i Wenersborg	1,215:	22,902:	24,117:
i Linköping	2,067:	7,933:	10,000:
i Mariestad	1,211:	12,789:	14,000:
i Luleå	2,000:	7,000:	9,000:
i Umeå	1,600:	7,400:	9,000:
i Östersund	1,600:	4,400:	6,000:
i Falun	1,551:	4,500:	6,051:
i Carlstad	1,470:	8,530:	10,000:
Summa R:dr	18,704:	148,992:	167,696:

och så vidare för återstående län.

Tager man ett medium af slutsumman, så utgör lönen för hvardera af dessa 13 tjenstemän nära 12,900 R:dr.

Att vid bestämmandet af expeditionslösens ingående som aflöning till dessa tjenstemän icke, åtminstone å Representationens sida, varit förutsedt att deraf skulle uppstå en så uppenbar misshushållning med Statens medel är jag förvissad hvarje fosterlandsvän villigt erkänner. Men då det icke är nog att inse och erkänna en felaktighet utan att äfven söka förekomma densamma, är jag nog förhoppningsfull tro mig hvarken gå det allmännas eller enskildas rätt för nära, då jag nu hos Riksdagen vågar föreslå, att denna till landssekreterare utgående expeditionslösen varder indragen till Statsverket och att en årlig fast lön bestämmes för herrar landssekreterare med maximum till 8,000 R:dr och minimum till 5,000 R:dr, allt efter storlek af län och arbetsamhet för nämnde tjenstemän.

Alltså vågar jag för Riksdagen föreslå:

att alla handlingar, som från Konungens Befallningshafvande utgå, böra beläggas med karta i stället för expeditionslösen till lika högt belopp som nu sker med nämnda handlingar;
att landssekreterare må åtnjuta sin lön på stat efter ofvan åberopade förslag. i de större länen 8,000 R:dr och i de mindre 5,000 R:dr, allt efter som deras göromål äro mödosamma och ansträngande.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Ola Lasson.

N:o 32.

Af Herr Per Nilsson från Christianstads län: Om tillägg i 6 § 1 mom. af Kongl. Stadgan angående folkundervisningen i Riket af den 18 Juni 1842.

Sedan Kongl. Maj:ts nådiga Stadga angående folkundervisningen i Riket den 18 Juni 1842 utkommit, har mer än ett fjerdedels sekel förflutit, och de sed-